

Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål:

Det bedes oplyst, om det vil være muligt at finde en lempelig aftrapningsordning af børnetillægget til børn, der er i stand til at forsørge sig selv.

Svar:

Om et barn har så store indtæger, at det er i stand til at forsørge sig selv, må, som det er anført i bemærkningerne til § 1, nr. 1, afhænge af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

De retningslinjer for, hvornår et barn forsørger sig selv, som gælder med hensyn til forskudsvis udbetaling af bidrag, skal alene være vejledende.

I den konkrete vurdering kan der tages hensyn til særlige udgifter som følge af store forsørgerudgifter ved, at der er flere børn i familien, særlige boligudgifter eller andre særlige forhold, f.eks. udgifter til uddannelse (skolepenge).

Endvidere må der lægges vægt på, om der er

tale om indtægt fra en ganske kortvarig beskæftigelse af barnet.

Ved en fast aftrapningsregel, der kun gælder den del af et barns indtægt, der overstiger 3 × normalbidraget, dvs. med gældende sats 1.794 kr. månedlig, skal der ydes forældrene børnetillæg for børn, der tjener op til 2.990 kr. månedlig, hvis det drejer sig om det ældste barn, ellers 2.791 kr. månedlig.

Dette må sammenholdes med, at familier med børn, der ikke tjener noget, disponerer over 1.196 kr. for det ældste barn og 997 kr. for hvert af de øvrige børn.

Lader man aftrapningen begynde ved en lavere indtægt, kommer man imidlertid i strid med hovedprincippet i § 38, stk. 5, om, at børns indtægter ikke skal fratrækkes i den beregnede hjælp til familien.

Jeg mener, at man får mulighed for at skabe bedre balance mellem familier med og uden indtægter hos børnene gennem en fleksibel ordning, der ikke består i en fast aftrapning, -80 giver mulighed for at tage hensyn til forholdene i den enkelte familie.